

[Dyremose]

nok det eneste, jeg kan blive enig med hr. Waldorff om, at der er behov for, at vi snart får dette lagt ud til befolkningen med henblik på at få en afgørelse. Det er ret stærkt, og det er i hvert fald usagligt og urigtigt, når hr. Waldorff hævder, at befolkningen – og dermed må han formodes at mene hele befolkningen – har udtrykt modstand mod atomkraftværker. De opinionsundersøgelser, der er gennemført, varierer jo noget, men for øjeblikket ligger det, så vidt jeg husker, sådan, at et flertal går ind for etablering af kernekraft her i Danmark, så det er altså ikke korrekt, når hr. Waldorff siger, at befolkningen har udtrykt modstand.

Fru Margrete Auken var inde på, at det nærmede sig vildledning, når man talte om statistik i forbindelse med atomkraftværker. Jeg mener, det nærmer sig vildledning, når fru Margrete Auken ikke vil erkende, at der rent faktisk er en lang række a-kraftværker her i verden, at de har kørt i et antal år, og at der derfor er et statistisk materiale, som kan ligge til grund også for sandsynlighedsvurderinger om eventuelle fremtidige uheld. Det er vel heller ikke fru Margrete Auken ubekendt, at man i andre lande, hvor man har gennemført tilsvarende diskussioner om sikkerhed, og hvor man har tilsvarende selvfølgerlige krav om, at befolkningen skal kunne leve sikkert i nærheden af disse atomkraftværker, beslutter, f. eks. i Frankrig, at foretage en kraftig forøgelse af antallet af kernekraftværker. Senest har den franske præsident meddelt, at det er det franske mål at sikre, at 50 pct. af energiforsyningen i løbet af en 10 års periode bliver baseret på kernekraftværker. Det er klart, at der er grundlag for at lave statistikker, for at lave sandsynlighedsberegninger, men det er lige så klart, at hvis man stillede det som et absolut krav, at der skulle være et erfaringsgrundlag, inden man startede på at etablere et værk, kunne man aldrig nogen sinde etablere et nyt atomkraftværk, man kunne aldrig nogen sinde indføre nogen form for ny teknologi, og det er, når det kommer til stykket, måske det, denne diskussion i virkeligheden drejer sig om, i stedet for spørgsmålet om sikkerheden omkring Barsebäck og nærhedsproblematikken.

Maisted (FP):

Så vidt jeg hørte, forbigik ministeren mit spørgsmål om, hvorvidt han ville undersøge radioaktivt nedfald fra kulfyrede kraftværker.

Jeg synes nok, det er en noget tyndbenet argumentation, ministeren fremfører her for ikke at gennemføre en folkeafstemning, som f. eks. fremskridtspartiet har foreslået for at få afklaret disse ting, og jeg sad og tænkte på de stakkels svenskere, som nu skal til folkeafstemning. De skal altså i deres uvidenhed stemme om, hvorvidt de skal bevare Barsebäck, eller om det skal nedlægges, og om de skal fortsætte udbygningen af atomkraft. Jeg synes, at ministeren skulle lade disse råd gå videre til den svenske regering og den svenske befolkning, sådan at de kan få stoppet den folkeafstemning, de har tænkt på at gennemføre i marts, for de ved jo tilsyneladende ikke tilstrækkelig meget om tingene.

Hr. Mølgaard talte jo, som så mange andre, pænt om hr. Ove Nathan og sagde, at alle de andre gemte sig i deres elfenbenstårn. Det passer ikke. Vi har hørt både professor Elbek, professor Østergaard og et hav af udenlandske videnskabsmænd sige, at det er fuldstændig tåbeligt ikke at udnytte atomenergien til fredelige formål, så det er altså direkte forkert.

Fru Margrete Auken var så venlig ikke at tale om statistik osv. Nu er de konservative så pæne. Nej, der blev sagt politisk svindel. De, der gik ind for kernekraft her i landet, udførte faktisk i deres gerning en form for politisk svindel.

Så vil jeg godt spørge fru Margrete Auken: hvad skal vi gøre i stedet for? Vi vil få et stigende energiforbrug, som altså, når vi ikke vil benytte os af kernekraft, skal dækkes af kul og olie, og da ved vi sådan nogenlunde, at her i Storkøbenhavn koster det 50–250 mennesker livet om året, at vi er tvunget til at bruge olie og kul. Hvis vi forestiller os, at det stigende energiforbrug skal dækkes ved hjælp af olie og kul, er fru Margrete Auken altså med til at aflive 50–250, ganget med det antal kulfyringsværker, vi nu skal etablere, om året. Det ved vi med sikkerhed i dag. Men vi har ikke konstateret, at der, fordi man anvender kernekraft, bliver aflivet mennesker i den størrelsesorden. Den er meget, meget mindre. Det er noget i retning af 2, når vi taler om 50–250 af de andre. Og så kan jeg med lige så god grund sige, at disse